

Posudek k diplomové práci:

Josef David – Aktuální otázky řízení a správy společností (corporate governance) v tuzemské a komunitární úpravě

Rozsah diplomové práce Josefa Davida překračuje běžný standard (63 strany čistého textu), totéž lze s uspokojením prohlásit o formální a obsahové stránce díla.

Diplomant zvolil nesnadné, o to však aktuálnější téma, o němž se mnoho mluví a diskutuje, avšak alespoň v tuzemském prostředí poměrně málo píše. Práce tudíž vyžadovala kreativní přístup, studium zahraničních pramenů a především mnoho vlastních úvah. Všechny zmíněných úkolů se diplomant zhostil výtečně. Mohlo by se zdát, že práce působí relativně povrchním dojmem, to je však důsledkem promyšleného přístupu k tématu. Diplomant záměrně nezamýšlel do všech podrobností vyřešit jednotlivé nastíněné problémové okruhy, nýbrž načrtnout systém, zasadit jej do určitého kontextu a vystihnout základní pilíře, které jej utvářejí. Domnívám se, že diplomant nejen správně zvolil cíl, nýbrž že jej také beze zbytku naplnil.

Z obsahového hlediska lze tu a tam vytknout věcnou či formulační nepřesnost či neúplnost, jedná se však jen o dílčí pochybení. Nepřesně vyznívá např. překlad „kontrolovány“ na str. 3 v proslulé Cadburyho definici. Zasloužilo blíže vysvětlit, jak diplomant pojímá termín „vlastnictví“ např. ve vztahu ke společnosti či jejímu podniku (viz opět str. 3). Zcela přesné není ani vymezení interního a externího corporate governance na str. 4 či dělení regulace corporate governance do tří rovin, které pomíjí, že také akty orgánů ES mohou spadat do kategorie „soft law“ (viz např. doporučení Evropské komise, která diplomant v další části práce výslovně zmiňuje a analyzuje). Na str. 14 diplomant v souvislosti s návrhem novely čtvrté a sedmé směrnice uvádí, že návrh počítá s povinností aplikace kodexů řízení a správy, což neodpovídá skutečnosti. Překvapivě malou pozornost věnuje diplomant formám publicity informací o kótovaných společnostech, ač jinak otázky využití moderních technologií obsáhle řeší v souvislosti s výkonem práv akcionářů v předchozí kapitole. Jen velmi letmo se zabývá rolí institucionálních investorů v systému řízení a správy společností (viz zmínku na str. 53). Přitom nejde jen o problém transparency, jak by mohlo plynout ze systematiky výkladu. Problém by jistě zasloužil zmínit také v kapitole č. 5 (akcionáři a jejich práva). Diplomant ostatně neprávem ponechal stranou také aspekty povinností akcionářů (např. povinnost loajality či právě případná povinnost institucionálních investorů aktivně vstupovat do řízení a správy společností, nejen spoléhat na

funkčnost pravidla „wall street“), které rovněž řadíme k důležitým pilířům systému corporate governance.

Z formálního hlediska lze vyzdvihnout vysokou jazykovou i stylistickou úroveň práce. Gramatické chyby se prakticky nevyskytují, vyjma několika nedostatků v psaní interpunkce. Práce s poznámkovým aparátém odpovídá požadovanému standardu, stejně tak poměrně obsáhlý seznam použité literatury. Přehledná a uživatelsky velmi přívětivá je rovněž struktura a grafická podoba práce.

Vzdor uváděným dílčím nedostatkům dílo hodnotím jako velice dobře zpracované. Výsledná práce svědčí o vysoké odborné i intelektuální úrovni zpracovatele, jakož i pečlivosti jeho přípravy. Konečné hodnocení bude záviset na průběhu ústní obhajoby.

V Praze dne 15. května 2006

JUDr. Petr Čech, LL.M., v.r.

Za správnost:
